

G CONSELLERIA
O PRESIDÈNCIA,
I FUNCIÓ PÚBLICA
B I IGUALTAT
/ ESCOLA BALEAR
ADMINISTRACIÓ
PÚBLICA

UNITAT 2

CURS BÀSIC DE PREVENCIÓ DE RISCOS LABORALS

CONTINGUTS

1. Introducció a la seguretat en el treball
2. Llocs de treball
3. Eines, màquines i equips de treball
4. Risc elèctric
5. Protecció col·lectiva i individual
6. Senyalització
7. Incendis

OBJECTIUS

Autoria: Servei de Prevenció

Data d'elaboració: març de 2019

Aquesta obra es difon mitjançant la llicència [Creative Commons Reconocimiento-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

1. INTRODUCCIÓ A LA SEGURETAT EN EL TREBALL.....	3
2. LLOCS DE TREBALL.....	4
2.1. Condicions generals de seguretat en els llocs de treball.....	4
3. EINES, MÀQUINES I EQUIPS DE TREBALL.....	9
4. RISC ELÈCTRIC.....	10
5. PROTECCIÓ COL·LECTIVA I INDIVIDUAL.....	11
6. SENYALITZACIÓ.....	11
7. ELS INCENDIS.....	13
7.1. Prevenció d'incendis.....	14
7.2. Protecció contra incendis.....	14

1. Introducció a la Seguretat en el Treball

La realització de determinades tasques als llocs de treball, duu associats diversos riscos que poden desembocar en un accident de treball, en funció de les característiques personals i professionals del treballador i de la naturalesa de les instal·lacions, equips i circumstàncies del lloc de treball.

La Seguretat en el Treball és la tècnica o disciplina preventiva que, mitjançant un conjunt de tècniques i procediments, té per objecte eliminar o reduir el risc que es produeixin accidents laborals.

L'objectiu del tècnic de prevenció és analitzar les condicions de treball no segures mitjançant l'observació directa, anàlisi de documentació, consultes amb els treballadors i caps, així com altres circumstàncies que estimi adients. Per tant, queden incloses:

1. Característiques generals del lloc de treball: els equips de treball, les eines, instal·lacions, mitjans de transport.
2. Procediments de treball.

Els principals riscos catalogats per l'Institut Nacional de Seguretat i Salut en el treball i que es produeixen com a conseqüència de condicions de treball insegures derivades de l'especialitat de Seguretat en el Treball són:

RISCS MÉS COMUNS	EXEMPLES
• Caigudes de persones al mateix nivell	Relliscades, ensopegades
• Caigudes de persones a diferent nivell	D'una bastida, escala
• Caigudes d'objectes sobre persones	Eines, materials
• Despreniment, ensorrament i esfondrament	De caixes d'un magatzem
• Xocs i cops	Contra una màquina
• Atropellaments	Per un carretó
• Atrapaments	En una premsa, rodets
• Talladures	Ganivets, serres
• Projeccions de partícules	Trencaments de materials
• Cremades	Soldadura, fricció
• Contactes elèctrics	Cables desprotegits
• Explosions i incendis	Substàncies explosives

2. Llocs de Treball

El Reial decret 486/1997, de 14 d'abril, per el qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut en els llocs de treball, els defineix com:

les àrees del centre de treball, edificades o no, en les quals els treballadors han de romandre, o a les quals poden accedir per fer la seva feina, inclosos els serveis higiènics, els locals de descans i de primers auxilis, els menjadors, i les instal·lacions de servei o protecció annexes als llocs de treball.

No es considera un lloc de treball, els mitjans de transports, les obres de construcció o indústries específiques com mineria, pesca o agricultura que es regulen per la seva normativa específica.

L'empresari ha d'adoptar les mesures necessàries de manera que la utilització dels llocs de treball no impliquin riscos per a la seguretat i salut dels treballadors o, si això no és possible, perquè aquests riscos es redueixin al mínim.

A continuació s'indiquen les condicions bàsiques de seguretat que han de complir els llocs de treball.

2.1. Condicions generals de seguretat en els llocs de treball

a) Seguretat estructural

Els edificis i els locals dels llocs de treball han de tenir l'estructura i solidesa apropiada al seu ús.

b) Espais de treball i zones perilloses

Les dimensions dels locals de treball han de permetre realitzar el treball sense riscos i en condicions ergonòmiques acceptables. Les dimensions mínimes seran les següents:

	<i>En general</i>	<i>Oficines, despatxos</i>
<i>Altura terra-sostre</i>	3 m	2.5 m
<i>Superfície lliure per treballador</i>	2 m ²	
<i>Volum no ocupat per treballador</i>	10 m ³	

S'han de senyalitzar les zones on hi hagi risc de caiguda, de caiguda d'objectes o de contacte o exposició a elements agressius.

c) Terres, obertures, desnivells i baranes

Els terres dels llocs de treball han de ser fixos, estables i no lliscants, sense irregularitats ni pendents perilloses.

Les obertures o desnivells que puguin suposar un risc de caiguda de persones s'han de protegir, en particular:

- Les obertures en els terres.
- Les obertures a parets o envans. Aquesta protecció no resulta obligatòria si l'altura de la caiguda és inferior a 2 m.
- Els costats oberts d'escaleres i rampes de més de 60 cm d'altura. Els costats tancats han de disposar d'un passamans a una altura mínima de 90 cm, si l'amplada de l'escala és major de 1,2 m; si és menor, però ambdós costats són tancats, al manco un dels dos durà passamans.

d) Envans, finestres i obertures

Els envans transparents o translúcids i, especialment, els envans de vidre situats als locals o a prop dels llocs de treball i les vies de circulació, han d'estar clarament senyalitzats i han de ser fabricats amb materials segurs.

e) Vies de circulació

Les vies de circulació dels llocs de feina han de tenir una amplària mínima d'un metre, o 80 cm si es tracta d'una porta.

Sempre que sigui necessari per garantir la seguretat dels treballadors, s'han de senyalitzar de manera clara.

Les vies destinades a vehicles han de mantenir una distància de seguretat suficient respecte a les portes o les zones de circulació dels treballadors.

f) Portes

Si són transparents han d'estar senyalitzades a l'altura de la vista.

Les portes de vaivé han de ser transparents o tenir zones transparents que permetin la visibilitat de la zona a la que s'accedeix.

Han d'estar dotades de sistemes de seguretat segons el mecanisme que facin emprar, per exemple les portes mecàniques han de disposar de dispositius d'aturada d'emergència.

g) Rampes, escales fixes i de servei

Els paviments de les rampes, de les escales i de les plataformes de treball han de ser de materials no lliscants o han de disposar d'elements antilliscants.

Les rampes han de respectar unes pendents màximes indicades a la normativa:

Longitud (m)	Pendent màxima%
≤3	12
≤10	10
≥ 10	8

Respecte a les escales i els esglaons, l'amplitud i dimensions han de ser les següents:

ESCALES		
	General	De servei ¹
Amplària	1 m	55 cm

h) Escales de mà

Les escales de mà han de tenir la resistència i els elements de suport i subjecció necessaris per tal que la seva utilització no suposi un risc de caiguda. S'han de revisar de forma periòdica.

i) Vies i sortides d'evacuació

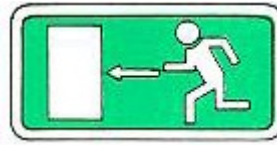
Les portes d'emergència han d'obrir cap a l'exterior i no poden estar tancades, de forma que qualsevol persona pugui utilitzar-les en cas d'urgència i obrir-les de manera fàcil i immediata.

Estan prohibides les portes específicament d'emergència que siguin corredisses o giratòries.

Les portes situades en els recorreguts de les vies d'evacuació s'han de senyalitzar de manera adequada, i es podran obrir en qualsevol moment des de l'interior.

¹ Un local o escala és de servei quan el seu ús és esporàdic i per personal autoritzat.

Les vies i sortides específiques d'evacuació s'han de senyalitzar. En cas d'avaria de la il·luminació, les vies i sortides d'evacuació que requereixin il·luminació han d'estar equipades amb il·luminació de seguretat amb suficient intensitat.

j) Condicions de protecció contra incendis

Els llocs de treball s'han d'ajustar a la normativa vigent i d'aplicació sobre condicions de protecció contra incendis.

Segons les dimensions i l'ús dels edificis, els equips, les característiques físiques i químiques de les substàncies existents, així com el número màxim de persones que puguin estar presents, els llocs de treball han d'estar equipats amb dispositius adequats per combatre els incendis i, si fos necessari, amb detectors contra incendis i sistemes d'alarma.

Aquests dispositius han de ser de fàcil accés i manipulació i estar senyalitzats.

k) Instal·lació elèctrica

La instal·lació elèctrica dels llocs de treball s'ha d'adaptar al que disposa la normativa específica. En tot cas, la instal·lació elèctrica no comportarà riscos d'incendi o d'explosió, ni d'accidents dels treballadors per contacte directes o indirectes.

l) Treballadors amb discapacitats

Els llocs de treball i, en particular, les portes, vies de circulació, escales, serveis higiènics i llocs de feina, utilitzats o ocupats per aquests treballadors, han d'estar adaptats a les seves característiques individuals.

m) Ordre, neteja i manteniment

Les zones de pas, les sortides i les vies de circulació dels llocs de treball, s'han de mantenir lliures d'obstacles en tot moment.

Els llocs de treball, així com els locals de servei, i els equips i les instal·lacions corresponents, s'han de netejar periòdicament per mantenir en tot moment unes condicions higièniques adequades. Les operacions de neteja no han de constituir riscos per a cap dels treballadors o altres persones.

En els llocs de treball i, en particular, en les instal·lacions, s'ha de realitzar un manteniment periòdic segons les seves característiques específiques.

n) Condicions ambientals

Les condicions ambientals han de ser adequades segons el tipus de treball, en línies generals, s'han de mantenir els següents paràmetres*:

TEMPERATURA	HUMITAT	CORRENT D'AIRE	RENOVACIÓ D'AIRE
17°-27° en treballs sedentaris (oficines o similars) 14°-25° en treballs lleugers	30%-50%	0.25m/s-0.75m/s	30 m ³ -50m ³ /h/treballador

*Annex III, Reial decret 486/1997, de 14 d'abril

o) Il·luminació

Les condicions lumíniques han de ser adequades segons cada tipus de treball, en línies generals s'han de mantenir els següents paràmetres:

Zona o part del lloc de treball	Nivell mínim d'il·luminació (Lux)
Zona de baixes exigències visuals: magatzem, sala de màquines...	100
Zona d'exigències visuals moderades: oficina, banc...	200
Zona d'exigències visuals altes: fusteria...	500
Zona d'exigències visuals molt altes: joieria, impremta...	1000
Àrees o locals d'ús ocasional	50
Àrees o locals d'ús habitual	100
Vies de circulació d'ús ocasional	25
Vies de circulació d'ús habitual	50

p) Serveis higiènics

Els llocs de feina han de complir les disposicions de l'annex V del RD 486/1997, de 14 d'abril. De manera resumida, han de disposar:

- Aigua potable.
- Vestuaris, dutxes (segons tipus de feina i quan el treballador hagi de canviar-se de roba de treball).
- Local de descans (quan la seguretat i salut dels treballadors ho exigeixi). No és aplicable si el personal treballa en despatxos o llocs similars.

q) Materials i locals de primers auxilis.

Els llocs de treball han de disposar de material de primers auxilis per a accidents.

Els llocs de treball de més de 50 treballadors han de disposar d'un local destinat als primers auxilis.

El material i els locals de primers auxilis han d'estar clarament senyalitzats.

3. Eines, màquines i equips de treball

El RD 1215/1997, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut per a la utilització dels treballadors dels equips de treball, defineix:

Equip de treball: qualsevol màquina, aparell, instrument o instal·lació utilitzat en el treball.

D'aquesta definició es dedueix que qualsevol empresa disposa d'una gran quantitat d'equips de treball, que van des de una petita eina manual (tornavisos, alicates, etc.) fins grans instal·lacions neumàtiques o hidràuliques.

La utilització d'aquests equips comporta qualsevol activitat realitzada, com pugui ser el transport, la reparació, la posada en marxa o detenció, o el manteniment. Els riscos associats que poden oferir els equips de treball són:

- Perills mecànics: cops, projeccions, talls.
- Perills elèctrics: xoc elèctric o cremades.
- Perills tèrmics: cremades per contacte amb objectes o materials calents.
- Perills produïts per l'exposició al soroll.
- Perills produïts per l'exposició a les vibracions.
- Perills derivats de no aplicar l'ergonomia al disseny de la màquina.

La seguretat bàsica dels equips de treball la proporcionen:

- Condicions pròpies de l'equip: els equips de treball han de tenir el marcat "CE", o un certificat que homologui la seva adequació a la normativa legal

vigent. A més, han d'incloure un manual d'instruccions i declaració de conformitat del fabricant.

- Correcta elecció: l'empresari facilitarà equips de treball adequats i adaptats al treball a realitzar de manera que es garanteixi la seguretat i salut dels treballadors.
- Utilització segura: per personal autoritzat i seguint les instruccions del fabricant (manual d'instruccions).
- Manteniment adequat: la reparació, manteniment i conservació dels equips ha de ser efectuada per treballadors capacitats i autoritzats.
- Formació i informació: l'empresari ha de garantir que els treballadors rebin una formació i informació adequades sobre els riscos derivats de la utilització dels equips de treball, així com sobre les mesures de prevenció i protecció.

4. Risc elèctric

Els principals riscos que ocasiona l'electricitat són els derivats de contactes, que es poden classificar en:

- Contactes directes: són els que es produeixen per contacte amb les parts actives d'una instal·lació (per exemple, tocar cables pelats d'un endoll).
- Contactes indirectes: són els que es produeixen per contacte amb masses posades accidentalment sota tensió (per exemple, tocant una rentadora que per avaria o defecte ha posat en tensió un dels seus elements).

Els efectes provocats pel contacte elèctric poden ser:

- Efectes directes: són els provocats pel pas del corrent elèctric pel cos humà. Els més comuns són les cremades, l'asfíxia, la fibril·lació ventricular i la tetanització.
- Efectes indirectes: són els derivats d'una resposta involuntària del treballador com a resposta o reflex a causa del contacte elèctric, per exemple cops o caigudes.

La gravetat dels efectes i lesions depèn, entre altres variables, de la duració i de la intensitat del corrent.

Per evitar el risc elèctric és necessari:

- Fer ús d'instal·lacions i aparells elèctrics segurs i amb les revisions pertinents realitzades.
- Complir amb la normativa de seguretat en instal·lacions elèctriques.
- Realitzar les operacions de manipulació d'elements elèctrics sense tensió.

A més:

- No realitzar treballs elèctrics sense estar capacitat i autoritzat.
- En cas de realitzar treballs en presència de tensió, fer ús dels equips de protecció individual específics.
- Revisar l'estat de conservació d'eines o útils elèctrics (clavilles, conductors...).
- Fer ús d'eines adequades per a les diferents tasques, es a dir que el grau d'aïllament de les eines estigui adaptat a l'entorn a on s'utilitzarà.
- No sobrecarregar les bases d'endoll. Desconnectar les eines per netejar, ajustar o mantenir i una vegada finalitzat el treball.

La normativa específica sobre la matèria és el RD 614/2001, de 8 de juny, sobre disposicions mínimes de seguretat i salut dels treballadors davant del risc elèctric.

5. Protecció col·lectiva i individual

S'entén per protecció col·lectiva l'actuació en seguretat destinada a la protecció simultània de diversos treballadors davant d'un determinat risc. Va enfocada a eliminar o reduir el risc en el seu origen o font d'emissió, tot i que també es pot aplicar sobre el mitjà de transmissió.

Són exemples de protecció col·lectiva:

- Baranes de seguretat: per prevenir el risc de caigudes de treballadors a diferent nivell.
- Interruptor diferencial i tomes de terra: per protegir als treballadors davant un contacte elèctric indirecte.
- Sistemes d'extracció d'aire: per captar els contaminants químics en el seu lloc d'emissió i prevenir que es propaguin pel lloc de treball.
- Panells d'absorció acústica: a parets i sostres de les instal·lacions per absorbir l'energia acústica emesa pels equips de treball.

L'aplicació de mesures de protecció col·lectiva sempre és prioritària, ja que protegeix al conjunt de treballadors. Només si les mesures de protecció col·lectiva no són suficients, o no sigui possible la seva implantació, s'ha d'utilitzar la protecció individual (casc, guants, mascaretes...).

Els equips de protecció individual, coneguts com a EPI, són la darrera possibilitat que disposen els treballadors contra riscos en el treball. Es defineix com a qualsevol equip destinat a ser portat o subjectat pel treballador per protegir-se d'un o més riscos que puguin amenaçar la seva seguretat o la seva salut en el treball, així com qualsevol complement o accessori destinat a tal fi.

Són exemples d'equips de protecció individual:

- Protecció del cap: cascs, caputxes, gorres.
- Protecció de l'oïda: orelleres, taps auditius, cascs antisoroll.
- Protecció de les vies respiratòries: equips de respiració autònoma.
- Protecció de braços i mans: guants, manyoples, canelleres.
- Protecció de cames i peus: calçat de seguretat, botes.
- Protecció del cos i de la pell: roba de treball, guants i cremes protectores.
- Protecció contra caigudes en altura: cinturons de seguretat, arnès de seguretat.

L'empresari ha de determinar els llocs de feina en els quals és necessari fer ús d'un EPI tenint en compte els diferents tipus existents, les característiques, les condicions de utilització i les característiques individuals dels treballadors. També ha de proporcionar suficient informació i formació als treballadors en funció de la complexitat del equip.

Els EPI han de disposar de marcat CE, declaració de conformitat i manual d'instruccions.

Són obligacions dels treballadors utilitzar i tenir cura dels equips de protecció individual i informar els seus superiors si detecten qualsevol anomalia o defecte.

La normativa específica sobre aquest tema és el RD 773/1997, de 30 de maig, sobre disposicions mínimes de seguretat i salut relatives a la utilització pels treballadors d'equips de protecció individual.

6. Senyalització

S'entén per senyalització de seguretat i salut la que, referida a un objecte, activitat o situació concreta, proporciona una indicació o una obligació relativa a seguretat o salut al treball mitjançant una senyal en forma de panell, un color, un senyal lluminós o acústic, una comunicació verbal o gestual.

Aquesta senyalització ha de:

- Cridar l'atenció sobre l'existència de determinats riscos, prohibicions o obligacions.
- Alertar als treballadors d'una situació d'emergència.

- Facilitar la localització dels mitjans o instal·lacions de protecció, evacuació, emergència o primers auxilis.

Segons la manera en com es representen, els senyals es poden classificar en :

- Senyals en forma de panell →
- Senyals lluminoses
- Senyals acústiques
- Comunicacions verbals
- Senyals gestuals

- Advertència
- Prohibició
- Obligació
- Lluita contra incendis
- Salvament o socors

La normativa específica sobre la matèria és el RD 485/1997, de 14 d'abril, sobre disposicions mínimes en matèria de senyalització de seguretat i salut en el treball.

7. Els incendis

El foc és una reacció química d'oxidació violenta d'un material combustible, en la qual es desprenen flames, calor, vapor d'aigua i diòxid de carboni. És un procés exotèrmic, i el foc és la manifestació visual de la combustió.

Perquè el foc s'iniciï és necessari la concurrència de tres factors coneguts com el «triangle del foc»:

- Combustible: tota substància capaç de cremar-se. Pot ser sòlida, líquida o gasosa. Exemples: fusta, cartrons, benzina, olis, lubricants...
- Comburent: tota mescla de gasos en la qual l'oxigen està en proporció suficient per produir-se la combustió. El comburent normal és l'aire.
- Calor: és necessari que existeixi un focus que proporcioni la calor suficient perquè el foc es produeixi.

Encara és necessària la presència d'un quart factor, anomenat «la reacció en cadena». El podem definir com el conjunt de successos correlatius en el temps mitjançant els qual progressa la reacció de la mescla comburent-combustible, que és de-

terminant per a la propagació del incendi. Amb aquest quart factor passam a parlar de «tetraedre del foc».

Els focs es poden classificar tenint en compte el tipus de combustible:

- Classe A: incendis que impliquen sòlids inflamables que deixen brases, com la fusta, els teixits, el paper i alguns plàstics.
- Classe B: incendis que impliquen líquids inflamables o sòlids líquids com el petroli, la benzina, els olis, les pintures, les ceres i alguns plàstics.
- Classe C: incendis que impliquen gasos inflamables, com el gas natural, l'hidrogen, el propà o el butà.
- Classe D: incendis que impliquen metalls combustibles, com el sodi, el magnesi o el potassi.

La seguretat contra incendis contempla tot un conjunt de mesures destinades no només a evitar l'inici de l'incendi, sinó també a controlar i evitar la seva propagació.

7.1. Prevenció d'incendis

És el conjunt d'accions tendents a evitar l'inici de l'incendi mitjançant l'eliminació d'algun dels factors del foc.

Per exemple, una norma general per evitar l'inici de l'incendi seria emmagatzemar els productes inflamables i combustibles aïllats i allunyats de les zones de treball. Una altra mesura seria utilitzar recipients hermèticament tancats per a l'emmagatzematge, transport i dipòsit de residus inflamables i combustibles.

7.2. Protecció contra incendis

La protecció contra incendis és un conjunt d'accions destinades a completar l'acció preventiva perquè en el cas que s'iniciï l'incendi, aquest quedi reduït en la seva propagació i en les seves conseqüències.

Una bona protecció es deriva d'una bona detecció, alarma i extinció.

Per a l'extinció d'incendis, disposam de diversos sistemes: equips portàtils (extintors) i d'instal·lacions fixes (boques d'incendis equipades, hidrants exteriors, sistema de columna seca, aspersors mòbils...).

QUÈ ÉS UN EXTINTOR?

És un aparell que conté una substància extintora que pot ser projectada sobre el foc per l'acció d'una pressió interna.

El tipus d'extintor es triarà en funció del tipus de foc. Els extintors han de mantenir-se a plena càrrega, en condicions de funcionament i col·locats en llocs adequats.

L'emplaçament dels extintors ha de permetre que siguin fàcilment visibles i accessibles, situats pròxims als punts on s'estimi major probabilitat d'iniciar-se l'incendi, si pot ser, pròxims a les sortides d'evacuació i, preferentment, sobre suports fixats a paraments verticals, de manera que la part superior de l'extintor quedi situada entre 80 cm i 120 cm respecte al terra.

Aquests equips de protecció s'hauran de sotmetre a inspeccions periòdiques per verificar el seu estat de càrrega, comprovació de la pressió d'impuls de l'agent extintor, estat de les mànegues...

EMERGÈNCIES

Una emergència és qualsevol situació no desitjada i que posa en perill la integritat de les persones o d'unes dependències, fet que pot suposar la necessitat d'una evacuació ràpida i eficaç.

D'aquesta definició es desprèn una gran quantitat de situacions amb aquestes característiques que poden originar-se en un centre de treball, per exemple: incendis, amenaces de bomba, falses alarmes... Qualsevol d'aquestes situacions té un denominador comú, l'evacuació de l'edifici, la qual cosa exigeix la previsió d'un pla d'actuació adequat.

L'article 20 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals estableix que:

les empreses han de tenir previstes les actuacions a dur a terme davant una situació d'emergència, acompanyades també d'una informació i formació al treballador.

Segons sigui la grandària i activitat de l'empresa, l'actuació a desenvolupar serà més o menys complexa.

Existeix legislació que obliga determinades empreses, segons la seva grandària i tipus d'activitat a disposar d'un pla d'autoprotecció. Per exemple, a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma el Decret 8/2004, de 23 de gener, pel qual es despleguen determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, estableix a l'annex I un catàleg d'activitats, infraestructures i centres que necessiten adoptar mesures d'autoprotecció. Per exemple: una escoleta, un hipermercat, una biblioteca...

En el cas d'empreses molt petites o que no estiguin obligades per llei a disposar d'aquest pla d'autoprotecció, s'ha de planificar també l'actuació a realitzar davant una situació d'emergència. Per exemple, mitjançant unes instruccions d'emergència.

Les situacions d'emergència es poden classificar, seguint el criteri de menor a major gravetat, en:

- Conat d'emergència: situació que pot ser controlada de forma senzilla i ràpida pel personal i els mitjans de protecció del local, la dependència o el sector.
- Emergència parcial: situació que per ser controlada requereix l'actuació dels equips especials d'emergència del sector. Els efectes de l'emergència parcial quedaran limitats a un sector i no afectaran altres sectors limítrofs ni terceres persones.
- Emergència general: situació que necessita l'actuació de tots els equips i mitjans de protecció del centre, i l'ajuda de mitjans de socors i salvament exteriors. L'emergència general pot comportar l'evacuació total o de determinats sectors.

Per a la planificació de les actuacions a dur a terme davant una emergència, s'han de designar algunes figures. Per exemple: els equips d'emergència, el centre de control d'emergències, punt de trobada o reunió...

- Equips d'emergències: constitueixen el conjunt de treballadors especialment formades, entrenades i organitzades per a la prevenció i l'actuació en cas de produir-se una situació d'emergència dins el centre.
- Centre de control: lloc des del qual es realitza el control de les comunicacions, es coordinen i dirigeixen les emergències (per exemple, des de la recepció del centre de treball s'avisarà als bombers, se transmetrà l'alarma...).
- Punt o punts de trobada: lloc segur on es reuniran tots els integrants del centre de treball quan s'evacui aquest centre, que pot servir per fer es recompte del personal.

Amb la finalitat que les actuacions, en una situació d'emergència, puguin ser les correctes, és convenient assajar-les segons supòsits de situacions probables d'emergència. S'anomenen simulacres d'emergència i els seus objectius són: aconseguir l'hàbit de les actuacions d'emergència i millorar les actuacions analitzant els errors, amb l'avantatge de no haver de sofrir una situació real d'emergència.